RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 120.484 van 12 juni 2003
in de zaak A. 133.800/VII-29.089.

In zake : de n.v. INDUSTAAL,
gevestigd te WILLEBROEK,
Vaartstraat 207

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 82-84.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. INDUSTAAL op 6 maart 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het Besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Landbouw houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen het Besluit van 29 juli 1999 van de Burgemeester van Willebroek houdende het bevel tot stopzetting van alle activiteiten aan de NV INDUSTAAL, Vaartstraat 207 te 2830 Willebroek".

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 mei 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. DECOCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij exploiteert sedert verscheidende jaren een metaalconstructie- en montagebedrijf te Willebroek. Het bestaat uit drie afdelingen : een straalcabine, een verfspuitcabine en een CNC-snijafdeling.

Op 30 maart 1995 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan de verzoekende partij een vergunning voor het in bedrijf stellen van een metaalconstructiebedrijf, en op 29 juli 1997 wordt akte genomen van de melding van een verandering van de inrichting voor metaalbehandeling en zandstralen.

1.2. Op 29 juli 1999 beveelt de burgemeester van de gemeente Willebroek aan de verzoekende partij de onmiddellijke stopzetting van alle activiteiten. Deze beslissing luidt als volgt :

> "De Burgemeester,
> Gelet op artikel 36 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
> Gelet op artikel 65, § 2 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning;
> Gezien de Bestendige Deputatie, in zitting van 30 maart 1995 een vergunning klasse I afleverde aan de nv Industaal (2/55.263 f2/PVB) voor de exploitatie van een metaalconstructiebedrijf omvattende : een verfspuitcabine, een straalcabine, elektromotoren van samen 83,7 kW, 1 ingegraven opslagtank voor 10.000 liter gasolie, 1 ingegraven opslagtank voor 10.000 liter dieselolie, 1 compressor van 80 kW, alhier, Vaartstraat 207;
> Gezien artikel 70 van VLAREM I voorziet dat deze aanvraag het onderwerp uitmaakt van een overgangsmaatregel; dat derhalve de termijn van vergunning wordt beperkt tot 1 september 2011;

Gezien volgens VLAREM I dit bedrijf is geklasseerd als klasse 2, waardoor de bevoegdheid en ook het toezicht op dit bedrijf de verantwoordelijkheid is van het gemeentebestuur van Willebroek;

Gezien de nv Industaal, gevestigd, alhier, Vaartstraat 207, in zitting van 29 juli 1997, van het College van Burgemeester en Schepenen een vergunning bekwam voor toevoeging aan de bestaande vergunning voor een metaalconstructiebedrijf : het lozen van huishoudelijk afvalwater in de riolering (3.2), het stallen van 4 voertuigen (15.1.1), de opslag van 1000 lit. gassen in verplaatsbare recipiënten (zuurstof, argon, waterstof)(16.7.1), opslag van 500 lit. licht ontvlambare stoffen in verplaatsbare recipiënten van meer dan 5 liter (17.3.4.1), opslag van 1000 lit. verf in verplaatsbare recipiënten van max. 5 lit. (17.4);

Gelet op het feit dat de nv Industaal sinds het in werking is, nooit enige zorg heeft gedragen voor omgeving en milieu; dat de omwonenden zware hinder ondervonden en nog steeds ondervinden tengevolge stof- en geluidshinder;

Gelet op het feit dat dit resulteerde in diverse processen-verbaal :

Dossier 64/1794/95 : 14 PV's;

Dossier ME.64.97.252/98 : 6 PV's;

Gezien de feiten zich voordeden en voordoen van 1995 tot op heden, 1999;

Gelet op het feit dat diverse maatregelen aan de nv Industaal werden opgelegd om de hinder voor de buurt te verminderen;

Gelet op het feit dat de heer Vindevogel Luc, zaakvoerder van de nv Industaal op 17 december 1997 door de correctionele rechtbank van Mechelen werd veroordeeld (met opschorting van straf) voor de bewezen overtredingen van de milieuwetgeving;

Gelet op het feit dat na controle van de milieuambtenaar van de gemeente Willebroek, Dumez Robert, toezichthoudend ambtenaar, is gebleken dat, ondanks deze veroordeling, de nv Industaal zich nog steeds niet houd aan de opgelegde vergunningsvoorwaarden; dat de opgelegde dwangmaatregelen niet of onvoldoende werden uitgevoerd;

Gezien kan gesteld worden dat, conform artikel 65, § 2 van VLAREM I, geen gevolg wordt gegeven aan schriftelijk gegeven onderrichtingen;

Gelet op de aanhoudende klachten;

BEVEELT :

Aan de nv Industaal, gevestigd en exploiterend te 2830 Willebroek, Vaartstraat 207, de onmiddellijke STOPZETTING van ALLE activiteiten.

De enige activiteiten die op de terreinen nog mogen doorgaan zijn deze die tot doel hebben de inrichting te doen voldoen aan de geldende milieuwetgeving en om te voldoen aan de opgelegde dwangmaatregelen.

De stopzetting kan worden opgeheven indien aan alle vereisten van de milieuwetgeving en opgelegde dwangmaatregelen is voldaan en na een gunstig advies van de toezichthoudende milieuambtenaar.

De Burgemeester,

(...)".

1.3. De verzoekende partij gaat tegen deze beslissing in beroep bij de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw. Zij vraagt om in het kader van de beroepsprocedure gehoord te worden, en zij voert samengevat onder meer het volgende aan :

– er werden reeds werkzaamheden uitgevoerd om de hinder te voorkomen of te beperken, en er zijn nog steeds werkzaamheden bezig (verzoekende partij somt deze werkzaamheden op);

- wat betreft de CNC-afdeling werd aan de exploitant nooit een schriftelijke onderrichting gegeven;
- er zijn geen draagkrachtige motieven en de formele motivering is niet afdoende;
- de hoorplicht werd geschonden;
- het evenredigheidsbeginsel is geschonden.

1.4. Op 12 december 2002 neemt de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu de thans bestreden beslissing, waarbij het beroep van de verzoekende partij ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing bevat volgende overwegingen :

"(...)
Gelet op het feit dat de inrichting volgens het gewestplan Mechelen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, voor 50 meter vanaf de Vaartstraat gelegen is in woonzone; dat de rest van de percelen gelegen is in een zone voor milieubelastende industrie;

Overwegende dat deze industriezone dus paalt aan woongebied; dat er zich naast de inrichting, aan de overkant van de straat en aan de achterkant van de inrichting bewoning bevindt;

Overwegende dat de NV Industaal een metaalconstructiebedrijf is; dat in de inrichting metaalbehandeling en zandstralen gebeurt; dat deze onder andere een verfspuitcabine en een straalcabine omvat;

Overwegende dat het betreffende besluit tot stopzetting van de activiteiten door de burgemeester werd getroffen nadat er eerst verscheidene processen-verbaal werden opgesteld; dat het met name gaat om een totaal van 20, welke werden opgesteld tussen 1995 en 1999;

Overwegende dat gedurende een periode van meer dan 10 jaar overleg is gepleegd tussen het gemeentebestuur van Willebroek en de exploitant; dat er gedurende deze periode telkens gelijkaardige klachten zijn geweest; dat de exploitant een aantal keer heeft aangegeven aanpassingen te willen doorvoeren en daar ook de nodige tijd voor verkregen heeft;

Overwegende dat één van de problemen steeds het niet overdekt zijn van de inrichting is geweest; dat dit sinds juli 1997 door de exploitant beloofd werd; dat er tijdens een plaatsbezoek in april 2002 kon worden vastgesteld dat enkel de zijpilaren en de verbindingen tussen deze zijpilaren aanwezig waren; dat aan de voorzijde er een gedeelte was afgewerkt; dat de plaats waar de poort moest komen een open gat was; dat dit overeenkwam met de toestand zoals vastgelegd op de foto's gehecht aan het PV nr. 99/MD/0048; dat de exploitant toen heeft verklaard dat alle onderdelen om de overdekking af te werken besteld waren en dit zeker binnen de 6 weken zou gebeuren;

Overwegende dat er tijdens een plaatsbezoek halverwege mei 2002 kon worden vastgesteld dat de overdekking er in een ietwat verder gevorderd stadium was; dat er desalniettemin niet over een volledige overdekking kan worden gesproken;

Overwegende dat het gedeelte dat zich voor de 'overdekking' bevindt volgens de bouwvergunning vrij dient te zijn en zou gebruikt worden als parking; dat de exploitant hiervan blijkbaar geen weet heeft en ook niet de intentie vertoonde dit vrij te maken; dat de voorkant een uitermate slordige indruk geeft (opslagplaats voor allerhande materialen, al dan niet afgewerkt);

Overwegende dat het verfspuiten van de materialen in open lucht gebeurt; dat er zich op de grond verfresten bevinden; dat de grond verhard is, doch niet geweten is of deze verfresten niet voor bodemverontreiniging kunnen zorgen;

Overwegende dat de zandstraalinstallatie is ondergebracht in een 'afgesloten' ruimte; dat er zich tussen de stenen onderling evenwel geen voegen bevinden (de stenen zijn gewoon opeen geplaatst); dat de ruimte met moeite kon worden betreden omdat er zich grote hopen zand bevonden; dat de voorkant (de zijde die op het bedrijfsterrein zelf gelegen is) open is;

Overwegende dat de activiteiten van de metaalwerkplaats, sedert deze is ingestort (09/1998) in open lucht gebeuren (enkel bovenaan afgedekt);

Overwegende dat de exploitant reeds geruime tijd heeft gehad om zijn inrichting in orde te brengen; dat dient vastgesteld te worden dat dit nog steeds niet het geval was bij de vaststellingen in het voorjaar van 2002; dat dit tenslotte ook nog bevestigd werd door de milieu-ambtenaar in begin december 2002;

Overwegende tenslotte dat de bestreden beslissing wel degelijk gemotiveerd is; dat er onder andere is in vermeld :

’Gelet op het feit dat de nv Industaal sinds het in werking is, nooit enige zorg heeft gedragen voor omgeving en milieu; dat de omwonenden zware hinder ondervonden en nog steeds ondervinden tengevolge stof- en geluidshinder;

Gelet op het feit dat dit resulteerde in diverse processen-verbaal:

Dossier 64/1794/95 :14 PV's;

Dossier ME.64.97.252/98:6 PV's;

Gezien de feiten zich voordeden en voordoen van 1995 tot op heden, 1999;

Gelet op het feit dat diverse dwangmaatregelen aan de nv Industaal werden opgelegd om de hinder voor de buurt te verminderen';

dat uit de tekst van de bestreden beslissing ook duidelijk blijkt dat er voor het nemen van de beslissing een beroep is gedaan op de bevoegde ambtenaar, zoals bedoeld in artikel 58 van titel I van het VLAREM :

'Gelet op het feit dat na controle van de milieuambtenaar van de gemeente Willebroek, toezichthoudend ambtenaar, is gebleken dat, de nv Industaal zich nog steeds niet houdt aan de opgelegde vergunningsvoorwaarden; dat de opgelegde dwangmaatregelen niet of onvoldoende werden uitgevoerd’;

dat in de bestreden beslissing wel ten onrechte artikel 36 van het milieuvergunningsdecreet is vermeld, artikel dat handelt over de schorsing en opheffing van de vergunning, in plaats van het artikel 31 van het decreet; dat uit de lezing van de volledige tekst van de bestreden beslissing echter duidelijk blijkt dat het hier gaat over de stopzetting van de activiteiten en niet over de schorsing en opheffing van de vergunning, zodat de vermelding van artikel 36 moet gekwalificeerd worden als een loutere materiële vergissing, die niets afdoet van de inhoud van de beslissing;

Overwegende dat de bestreden beslissing duidelijk de voorwaarde bevat waaraan moet voldaan zijn om de dwangmaatregel ongedaan te maken :

'De stopzetting kan worden opgeheven indien aan alle vereisten van de milieuwetgeving en opgelegde dwangmaatregelen is voldaan en na een gunstig advies van de toezichthoudende milieu-ambtenaar.'

dat de bestreden beslissing dan ook niet onredelijk is; dat de verderzetting van de exploitatie geen probleem zal vormen na het conformeren van de inrichting met de toepasselijke voorwaarden; dat het stopzettingsbevel zeker verantwoord is gelet op de onaanvaardbaar lange termijn die exploitant blijkbaar nodig heeft om de nodige aanpassingen door te voeren;

Overwegende dat er aanleiding toe bestaat het ingediende beroep ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen".

1.5. Het weze genoteerd dat gelijktijdig er nog een andere administratieve procedure in verband met de inrichting van de verzoekende partij lopend was; met name werd met een besluit van 15 februari 2000 van het college van

burgemeester en schepenen de milieuvergunning van de verzoekende partij voor het exploiteren van een metaalconstructiebedrijf opgeheven. Na beroep van de verzoekende partij werd met een besluit van 12 december 2002 - dus op dezelfde dag waarop het thans bestreden besluit werd genomen - de beslissing van 15 februari 2000 opgeheven omdat niet het college van burgemeester en schepenen, maar wel de bestendige deputatie bevoegd was om dergelijke beslissing te treffen;

2. <u>De ontvankelijkheid van de vordering</u>

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota opwerpt dat geen document voorligt waaruit blijkt dat het bevoegde orgaan van de verzoekende vennootschap tijdig besliste om een annulatieberoep en een vordering tot schorsing in te stellen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij met een schrijven van 28 maart 2003 de stukken neerlegt waaruit blijkt dat het bevoegde orgaan, met name haar raad van bestuur, op 26 januari 2003 besliste om een annulatieberoep en een vordering tot schorsing tegen de bestreden beslissing in te stellen; dat dienvolgens de exceptie feitelijke grondslag mist;

3. <u>De ernst van de middelen</u>

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 31 en 36 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985, doordat in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen verwezen wordt naar artikel 36 van evengenoemd milieuvergunningsdecreet, dat handelt over de schorsing en de opheffing van de vergunning, dat in de bestreden beslissing de minister dit afwimpelt als een louter materiële vergissing, dat de verzoekende partij evenwel "ten zeerste in haar rechten is geschaad vermits de beslissende overheid haar beslissing zowel in feite als in rechte dient te motiveren ten

einde verzoekster toe te laten haar verweer te voeren op basis van de in de beslissing aangehaalde wetsartikelen", dat de beslissing derhalve is aangetast door een absolute nietigheid;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota betoogt dat in zoverre het middel gericht is tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 15 februari 2000 het niet ontvankelijk is nu dit besluit niet de bestreden beslissing uitmaakt en dat in zoverre het middel gericht is tegen het bestreden besluit het feitelijke grondslag mist nu de minister de materiële misslag van de beroepen beslissing heeft rechtgezet en in de aangevochten beslissing duidelijk heeft aangegeven dat het bevel tot stopzetting van de activiteiten genomen is op grond van artikel 31 van het milieuvergunningsdecreet;

3.1.3. Overwegende dat wordt vastgesteld dat de beslissing in eerste aanleg in casu een beslissing van de burgemeester betrof en niet van het college van burgemeester en schepenen; dat voorts, in de beslissing van de burgemeester wordt verwezen naar artikel 62, § 2 van Vlarem I, dat handelt over het bevel vanwege de burgemeester tot stopzetting van de activiteiten en dat in het dispositief van die beslissing uitdrukkelijk "de onmiddellijke stopzetting van alle activiteiten" wordt bevolen, behalve van deze "die tot doel hebben de inrichting te doen voldoen aan de geldende milieuwetgeving en om te voldoen aan de opgelegde dwangmaatregelen"; dat daaruit duidelijk blijkt dat het bevel van de burgemeester een bevel tot stopzetting was en dat deze beslissing niet ging over een schorsing of een opheffing van een vergunning; dat prima facie de minister dan ook kon stellen dat de verwijzing in de beslissing van de burgemeester naar artikel 36 van het milieuvergunningsdecreet, dat handelt over de schorsing en opheffing van de vergunning, een materiële vergissing betrof; dat de minister die materiële vergissing heeft rechtgezet en het besluit van de burgemeester heeft bevestigd met inachtneming van artikel 31 van het milieuvergunningsdecreet in plaats van artikel 36; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel aanvoert wat volgt :

> "Tweede middel : bevoegdheid
> Aangezien verzoekster oorspronkelijk behoorde tot de in de eerste klasse ingedeelde inrichtingen en blijkbaar thans is ingedeeld in de tweede klasse ingedeelde inrichtingen.

Dat verzoekster echter zeer sterke vragen heeft bij het feit of zij wel degelijk zou behoren tot de inrichtingen tweede klasse vermits zij met betrekking tot de kwalificatienormen qua verbruik in elk geval tot de eerste klasse behoort.

Dat verzoekster meent dat het primordiaal is dat met zekerheid kan worden uitgemaakt tot welk categorie zij behoort vooraleer kan worden geoordeeld welke de bevoegde overheid is om te oordelen over een eventuele stopzetting van haar activiteiten";

3.2.2. Overwegende dat in de nota de verwerende partij betoogt dat door de inwerkingtreding van de indelingslijst van Vlarem I de inrichting van verzoekende partij ingedeeld werd in de tweede klasse, zodat de burgemeester bevoegd was het bevel tot stopzetting op te leggen;

3.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij met haar vage toelichting geenszins op afdoende duidelijke wijze aangeeft waarom haar inrichting wel tot de klasse 1 zou behoren, zodat de burgemeester niet bevoegd was om de stopzetting van de activiteiten te bevelen; dat het tweede middel niet ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel de schending aanvoert van de artikelen 65, § 2 en 67 van Vlarem I; dat zij in essentie betoogt dat het stopzettingsbevel van de burgemeester zich richt tot alle geëxploiteerde activiteiten, dus ook tegen de CNC plaatsnijafdeling, alhoewel de exploitant voor deze afdeling nooit schriftelijke onderrichtingen kreeg, dat ook niet blijkt dat er een advies van een technisch ambtenaar was, zoals bedoeld in artikel 58 van Vlarem I en dat de strekking van dergelijk eventueel advies onbekend is;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota betoogt dat het niet ernstig betwistbaar is dat de gegeven onderrichtingen de integrale exploitatie van het metaalconstructiebedrijf tot voorwerp hebben en dat de snijafdeling een geïntegreerd en onlosmakelijk geheel vormt met de andere afdelingen van het bedrijf, zodat de onderrichtingen ook de plaatsnijafdeling tot voorwerp hebben; dat zij er aan toevoegt dat het bovendien zeer de vraag is of de plaatsnijafdeling wel een vergund onderdeel is van de inrichting, nu de verleende vergunningen er geen melding van maken; dat in zoverre het middel de afwezigheid van het advies van de ambtenaar bedoeld in artikel 58 van Vlarem I aanklaagt, zij stelt dat deze grief feitelijke grondslag mist;

3.3.3. Overwegende dat prima facie het middel uitsluitend is gericht tegen het stopzettingsbevel van de burgemeester van Willebroek van 29 juli 1999, dat niet

het voorwerp vormt van de voorliggende vordering tot schorsing; dat dienvolgens in de huidige stand van de procedure het middel niet ontvankelijk is;

3.4.1. Overwegende dat de verzoekende partij als vierde middel de schending aanvoert "van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht"; dat zij dat middel als volgt adstrueert :

"Krachtens het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht dient elke beslissing van een administratieve overheid te steunen op draagkrachtige motieven, wat o.m. betekent dat de motieven waarop de beslissing steunt in overeenstemming dienen te zijn met de werkelijkheid, de overheid zich niet mag beperken tot nietszeggende stijlformules en dat de motieven de uiteindelijke beslissing moeten kunnnen dragen.

Het bevel van de burgemeester noch het Besluit van de Vlaams Minister kunnen de toets aan dit algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet doorstaan.

Het bevel van de burgemeester steunt op de volgende feitelijke overwegingen:

`Gelet op het feit dat de NV lndustaal sinds het in werking is, nooit enige zorg heeft gedragen voor omgeving en leefmilieu en dat de omwonenden zware hinder ondervonden en nog steeds ondervinden tengevolge van stof- en geluidshinder.

Gelet op het feit dat dit resulteerde in diverse processen-verbaal
Dossier 64/1794/195 : 14 PVs,
Dossier ME. 64.97.252/98:6 PVs;

Gezien de feiten zich voordeden en voordoen van 1995 tot op heden,1999;

Gelet op het feit dat diverse dwangmaatregelen aan de NV Industaal werden opgelegd om de hinder voor de buurt te verminderen;

Gelet op het feit dat de heer Vindevogel Luc, zaakvoerder van de NV Industaal op 17 december 1997 door de correctionele rechtbank van Mechelen werd veroordeeld (met opschorting van straf voor de bewezen overtredingen van de milieuwetgeving;

Gelet op het feit dat na controle van de milieu-ambtenaar van de gemeente Willebroek, Dumez Robert, toezichthoudend ambtenaar, is gebleken dat, ondanks deze veroordeling, de NV Industaal zich nog steeds niet houdt aan de opgelegde vergunningsvoorwaarden; dat de opgelegde dwangmaatregelen niet of onvoldoende werden uitgevoerd;

Gezien kan gesteld worden dat, conform artikel 65, § 2 van VIarem 1, geen gevolg werd gegeven aan de schriftelijk gegeven onderrichtingen;

Gelet op de aanhoudende klachten';

De Minister beperkt zich grotendeels tot een slaafse herneming van deze argumentatie.

Uit de gegevens zoals weergegeven in deel 1 van dit beroepschrift (Deel 1. FEITEN) blijkt al dat het motief dat NV Industaal nooit enige zorg heeft gedragen voor omgeving en milieu niet strookt met de werkelijkheid.

Sinds geruime tijd levert NV lndustaal niet geringe (financiële) inspanningen teneinde aan de hinder die het veroorzaakt weg te nemen dan wel te beperken. Tevens zijn in de nabije toekomst een aantal inspanningen voorzien. In dit verband volstaat het te verwijzen naar deel 1 van dit beroepschrift.

Gezien het feit van deze inspanningen is dat het aantal klachten alsook het aantal PV's de laatste jaren gevoelig is verminderd.

Ook de veroordeling met opschorting van straf door de correctionele rechtbank van Mechelen is in dit verband relevant. De opschorting van straf kwam er immers omdat aan de rechtbank het bewijs werd geleverd dat afdoende

inspanningen waren en werden geleverd teneinde de toestand fundamenteel en duurzaam te verbeteren.

Ook het motief dat de omwonenden zware hinder hebben ondervonden en nog steeds hebben ten gevolge van stof- en geluidshinder is niet juist, minstens voor betwisting vatbaar. De inspanningen waarvan sprake hiervoor zijn precies genomen om aan dergelijke klachten te verhelpen, blijkbaar met resultaat dat de heer Dumez, milieu-ambtenaar van de gemeente Willebroek, tijdens een plaatsbezoek, in de eerste week van juli, heeft meegedeeld aan de verantwoordelijke van de NV lndustaal dat er de laatste maanden geen klachten meer zijn gemeld geweest ten aanzien van de activiteiten van Industaal.

Bovendien wijst een studie van BTV vzw uitgevoerd op 02/02/1999 uit dat voor wat betreft de geluidsemissies er op 1 meetpunt een geringe overschrijding is van de geluidsnorm. De metingen werden echter uitgevoerd tijdens een volledige capaciteit van de werkzaamheden. Het feit dat het bedrijf voor 100% in werking is, is evenwel zeer uitzonderlijk, zodat de meetresultaten ook in die zin moeten gerelativeerd worden. De beweringen dat de omwonenden zware hinder ondervinden van de activiteiten van de NV Industaal is dan ook fel overtrokken.

De overige motieven op basis waarvan de burgemeester van Willebroek is overgegaan tot het bevel tot stopzetting van alle activiteiten, zijn als vaag en/of achterhaald te bestempelen. Zo steunt de burgemeester ondermeer op het motief dat er aanhoudende klachten zijn, zonder te specifiëren waarop de klachten betrekking hebben, over hoeveel klachten het gaat en of deze klachten al dan niet op het eerste zicht gegrond zijn. Bovendien is dit motief in strijd met de bewering van de heer Dumez begin juli dat er de laatste maanden geen klachten meer zijn (cfr supra).

De klachten zijn volkomen ongedefinieerd, zeer vaag en met niet één konkrete meting gestaafd. De aard en de richting van de geluidsoverlast (Appeldonkstraat en/of Vaartstraat) is nergens vermeld.

Milieu-ambtenaar Bob Dumez heeft aansluitend op een klacht niet één keer in 15,5 jaar een aanwijzing en/of een detaillering gegeven betreffende een klacht. De momenten van vermeende hinder in dagen uitgedrukt voor de periode eind oktober 1995 tot eind 1999 zijn volgens het klachtenregister : 15 dagen op een totaal van ongeveer 1312 werkdagen (maandag t/m zaterdag).

Sinds begin 2000 werd er geen enkele activiteit nog op zondag verricht en de werken op zaterdag werden tot een absoluut minimum herleid. (Dit in tegenstelling met de aanpalende bedrijven.) De activiteiten na 18.00 uur zijn tevens volledig gestaakt; er wordt enkel nog met de dagploeg gewerkt, terwijl voordien in 2 shiften werd gewerkt, ttz van 6.00 uur - 14.00 uur en van 14.00 uur - 22.00 uur.

Opvallend is ook dat de klachten van steeds dezelfde personen komen, terwijl de allernaaste geburen (partikulieren zowel als bedrijven) dewelke logischerwijs de meeste hinder zouden dienen te ondervinden, géén klachten van hinder hebben geuit. Tevens werd per eind 1999 het personeel aktief op het terrein te Willebroek doelbewust geminimaliseerd van 9 personen naar maximum 3 personen in afwachting van de definitieve voltooiing van de hal.

Betreffende het uitvoeren van de opgelegde dwangmaatregelen:

1. Verwijderen staalplaten op parking aan de straatzijde: deze werden integraal verwijderd, dus alle materialen liggen achter de betonnen muur en zijn niet zichtbaar.

2. Plaatsen nieuwe poort straalhal: een guillotine-poort met een dikte van 18 cm, een breedte van 6,7 m en een hoogte van 6,8 m werd volledig nieuw geconstrueerd (uit één stuk) en volledig ingevuld met een 18 cm dikke rotswolplaat (hoge densiteit) tegen geluidsoverlast.

Resultaat : Ten opzichte van de Vaartstraat is de straalaktiviteit volledig onhoorbaar. Ten opzichte van de Appeldonkweg is de straalaktiviteit hoorbaar doch ver onder het maximum geluidsniveau!!
Teneinde een sluitend bewijs te leveren van onze geluidsemissie, werd kontakt opgenomen met de firma Scantec (Antwerpen) voor het plaatsen van een geluidsmeter voor continue meting, gelinkt aan een registratie-computer.
Op de plaats waar volgens de meting van BTV (Technisch Bureau Verbrugghen) de hoogste waarden werden opgemeten (Appeldonkweg) kan deze aldus worden opgesteld. in aanwezigheid van een deurwaarder en/of milieu-ambtenaar kunnen aldus de geijkte geluidsmetingen op een sluitende wijze worden geregistreerd en niet op basis van 'vermeende' overlast, al dan niet van ons bedrijf.
De NV lndustaal is bereid deze investering te doen (+/- € 3.000.)
De metingen door BTV uitgevoerd op 5 februari 1999 (beperkt akoestisch onderzoek) waren uitgevoerd zonder de nieuwe guillotine-poort en met het bedrijf volledig in werking.
Momenteel is tgv de nieuwe poort de Leq=47,5 van de meting toen, nu met absolute zekerheid < dan 45!!
3. Oprichten van een volledig gesloten hal, zoals voorzien in de bouwvergunning;
Een nieuwe bouwaanvraag, uitgewerkt door architect Jo Roels uit Willebroek, van begin 2000, voor een volledige supplementaire overkapping boven de straalhal, en de bouw van een nieuwe verfspuitcabine, op de plaats zoals deze voorzien werd in de milieuvergunning werd ingediend.
Betreft de vermeende bodemverontreiniging tgv 'afvalstoffen in en op de bodem' zoals dit wordt aangehaald door de milieu-ambtenaar, dhr. Bob Dumez;
Stalen liggers en staalplaten gestokeerd op een betonnen ondergrond kunnen geen bezoedeling van de ondergrond veroorzaken. De 5.186 m² van het bedrijfsterrein is voor 4.655 m² voorzien van een volledig afsluitende bewapende betonplaat. Dikte 20 cm minimaal.
Teneinde echter de twijfels hieromtrent weg te nemen, liet verzoekster een oriënterend bodemonderzoek uitvoeren door de NV Geologica, op 23 augustus 2000.
Kostprijs: ongeveer € 4.500
Hieruit blijkt dat de aanwezige bezoedeling voor de volle 100% van historische oorsprong is (belangrijkst is de zone rond de vroegere mazouttank,dewelke door de NV Industaal nooit gebruikt werd).
In de bedrijfsplanning werd een budget van € 8.000 voorzien voor het verwijderen van deze tank en het saneren van de zone eromheen.
De tenlastelegging van bodemvervuiling is aldus eveneens ongegrond.
De bezinkput met dubbele schotten werd eveneens reeds voorzien, waardoor het regenwater en andere langs deze bezinkput wordt geëvacueerd naar de straatkollektoren . Deze investeringen zijn tevens door Dhr. Bob Dumez reeds gecontroleerd.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat de goede trouw van verzoekster meer dan bewezen is nu zij in de betrokken periode plus min 24.000.000 Bfr (ongeveer € 595.000) investeerde in maatregelen ter beperking van alle mogelijke hinder voor de omwonenden.

Blijkens het voorafgaande is het dan ook duidelijk dat de voor het bevel van de burgemeester gehanteerde motieven niet van die aard zijn dat ze de voor de exploitant zware maatregel volgens dewelke alle activiteiten onmiddellijk moeten worden stopgezet kunnen dragen, zodat het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht is geschonden.

De Vlaams Minister baseert zich blijkbaar hoofdzakelijk op gegevens die inmiddels achterhaald zijn en thans, door het verloop van de tijd hangende de

procedure en de inmiddels geleverde inspanningen en investeringen, quasi integraal achterhaald zijn.

Bovendien wordt melding gemaakt van vaststellingen in het voorjaar van 2002 : verzoekster heeft geen kennis van de inhoud van deze vaststellingen noch van het feit dat vaststellingen zouden gebeurd zijn. Verzoekster kan deze derhalve niet beamen noch ontkennen";

3.4.2. Overwegende dat in haar nota de verwerende partij volgende globale repliek geeft aangaande het vierde en het vijfde middel :

"4.1.

In het vierde en vijfde middel voert de verzoekende partij de schending aan van respectievelijk de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet.

De verzoekende partij stelt dat het bevel van de burgemeester en de bestreden beslissing niet afdoend gemotiveerd zijn. Inzonderheid zou de zinsnede dat verzoekster 'nooit enige zorg heeft gedragen voor omgeving en milieu' en dat 'de omwonenden zware hinder ondervonden en nog steeds ondervinden tengevolge stof- en geluidshinder' feitelijk onjuist zijn, minstens voor betwisting vatbaar. Bovendien zou de minister 'zich blijkbaar hoofdzakelijk op gegevens die inmiddels achterhaald zijn' beroepen.

4.2.

In de mate dat beide middelen het stopzettingsbevel van de burgemeester viseren zijn zij niet ontvankelijk. De devolutieve werking van het administratief beroep heeft immers tot gevolg dat de beslissing van de minister in de plaats komt. Welnu, het vergt weinig betoog om vast te stellen dat de bestreden beslissing zowel vanuit het oogpunt van de materiële - dan wel formele motiveringsplicht afdoend gemotiveerd is en verzoekster erin kan lezen op grond van welke feitelijke en juridische overwegingen de beslissing werd genomen.

Evenmin is het vanwege verzoekster juist om te argumenteren dat de feitelijke vaststellingen die in de bestreden beslissing zijn opgenomen achterhaald zijn. Immers in het besluit verwijst de minister naar plaatsbezoeken die gebeurden in de maanden april, mei en december 2002 zodat de feitelijkheden waarop haar beslissing gesteund was alleszins zeer actueel waren en het bestreden besluit niet kan verweten worden een loutere 'heruitgave' te zijn van de beroepen dwangmaatregel. Terecht besluit de minister dan ook dat 'de exploitant reeds geruime tijd heeft gehad om zijn inrichting in orde te brengen', dit nadat 'gedurende een periode van meer dan 10 jaar overleg is gepleegd tussen het gemeentebestuur en de exploitant'.

Het vierde en vijfde middel is niet ernstig";

3.4.3.1 Overwegende dat wordt vastgesteld dat het middel ten dele is gericht tegen het besluit van 29 juli 1999 van de burgemeester van Willebroek; dat in die mate het middel dan ook onontvankelijk is, vermits het niet gericht is tegen de bestreden beslissing;

3.4.3.2. Overwegende, voor het overige, dat in de bestreden beslissing er wordt op gewezen dat er tussen 1995 en 1999 niet minder dan twintig P.V.'s werden opgesteld; dat de verzoekende partij de daarin vastgestelde tekortkomingen niet betwist; dat zij wel stelt dat de situatie sedert het stopzettingsbevel van 1999 veel

verbeterd is; dat, zelfs aangenomen dat dit zo is, en voortgaande op de aanhef van de bestreden beslissing er toch nog heel wat tekortkomingen blijken te zijn die prima facie het handhaven van de dwangmaatregel rechtvaardigen; dat alzo in april 2002 werd vastgesteld dat het probleem van het niet overdekt zijn van de inrichting nog steeds niet volledig was opgelost, hoewel dit sinds juli 1997 door de exploitant beloofd werd en dat ook in mei 2002 tijdens een plaatsbezoek is gebleken dat de overdekking nog niet volledig was, dat de voorkant van de inrichting niet vrij is, hoewel zulks vereist lijkt, dat het verfspuiten in open lucht gebeurt en zich verfresten op de grond bevinden, dat de ruimte voor het zandstralen open is en moeilijk toegankelijk, dat de activiteiten van de metaalwerkplaats in open lucht gebeuren en dat wordt overwogen dat "de exploitant reeds geruime tijd de tijd heeft gehad om zijn inrichting in orde te brengen; dat dient vastgesteld te worden dat dit nog steeds niet het geval was bij de vaststellingen in het voorjaar 2002; dat dit tenslotte ook nog bevestigd werd door de milieu-ambtenaar in begin december 2002"; dat daaruit prima facie blijkt dat er wel degelijk rekening gehouden werd met de verdere evoluties en dat aan de verzoekende partij begin december 2002 nog steeds een reeks tekortkomingen werd aangewreven; dat de verzoekende partij die tekortkomingen niet weerlegt; dat de omstandigheid dat de verzoekende partij reeds bepaalde inspanningen deed en bepaalde tekortkomingen geheel of gedeeltelijk verhielp niet belet dat er nog een aantal overblijven die als materieel motief de bestreden beslissing lijken te kunnen schragen; dat het vierde middel niet ernstig is;

3.5.1. Overwegende dat de verzoekende partij als vijfde middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij het middel als volgt toelicht :

> "Artikel 2 van de Motiveringswet schrijft voor dat bestuurshandelingen, zijnde de éénzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden.
>
> De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet tevens afdoende zijn (artikel 3 van de Motiveringswet).
>
> Het feit dat een administratieve rechtshandeling afdoende moet gemotiveerd zijn betekent o.m. dat de in de akte opgegeven motieven juist, concreet, duidelijk en evenredig met het belang van de beslissing moeten zijn.
>
> Uit de uiteenzetting bij het vierde middel, waarnaar bij deze wordt verwezen, is reeds gesteld dat de motieven waarop het besluit van de burgemeester steunt niet altijd juist en bovendien vaag, achterhaald en niet pertinent zijn om de ingrijpende beslissing van de burgemeester tot het geven van het bevel tot onmiddellijke stopzetting van alle activiteiten te schragen.

De opgegeven motivering is bovendien niet evenredig met het belang van de beslissing. Het valt niet te ontkennen dat het onmiddellijk moeten stopzetten van alle activiteiten een voor de exploitant zeer ingrijpende maatregel is.
Zeker in dit opzicht zijn de in de akte opgegeven motieven duidelijk niet afdoende, temeer daar de omvang van de motivering (in feite) in het bevel van de burgemeester eerder beperkt moet genoemd worden.
Het aan de NV Industaal, betekende bevel van de burgemeester voldoet dan ook niet aan de eis van de verplichting tot afdoende motivering conform de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet";

3.5.2. Overwegende dat blijkens de hiervoren weergegeven uiteenzetting het middel lijkt te zijn gericht tegen de beslissing van de burgemeester van Willebroek van 29 juli 1999 en niet tegen de met de onderhavige vordering bestreden beslissing van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 12 december 2002; dat dienvolgens het middel niet ontvankelijk is;

3.6.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het zesde middel de schending aanvoert van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht”; dat zij in essentie betoogt dat zij niet de gelegenheid heeft gekregen om te worden gehoord, zodat het bevel van de burgemeester werd "getroffen in strijd met de hoorplicht" en dat dit middel niet werd beantwoord door de minister;

3.6.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt dat uit geen enkele bepaling blijkt dat de verzoekende partij diende te worden gehoord en dat de in artikel 31, § 2, van het milieuvergunningsdecreet aan de burgemeester opgelegde procedure voldoende waarborg biedt voor de exploitant opdat de dwangmaatregel niet ondoordacht en willekeurig zou zijn genomen; dat zij ook verwijst naar de tientallen klachten en P.V.'s alsmede naar de vele plaatsbezoeken waaruit blijkt dat de verzoekende partij gedurende vele jaren de vergunningsvoorwaarden en de haar gegeven onderrichtingen niet heeft nageleefd;

3.6.3. Overwegende dat in zoverre het middel gericht is tegen de niet bestreden beslissing van de burgemeester van 29 juli 1999 het middel onontvankelijk is ; dat, voorts, in de aanhef van het bestreden besluit wordt aangegeven dat er twintig P.V.'s werden opgesteld, er gedurende meer dan tien jaar overleg werd gepleegd tussen het gemeentebestuur en de exploitant en dat er ook wordt gewezen op diverse plaatsbezoeken; dat daaruit prima facie afdoende blijkt dat de verwerende partij er van uitging dat de verzoekende partij voldoende de kans heeft gekregen om haar standpunt naar voren te brengen; dat het middel niet ernstig is;

3.7.1. Overwegende dat de verzoekende partij als zevende middel de schending aanvoert van het evenredigheidsbeginsel; dat zij betoogt dat de opgelegde stopzettingsmaatregel onevenredig zwaar is voor zover deze eveneens de plaatsnijafdeling treft, terwijl juist dit deel van de inrichting slechts een geringe geluidshinder voor de omwonenden veroorzaakt, dat de overschrijding van de geluidsnorm door deze afdeling, die 80 % van de omzet van de verzoekende partij realiseert, zeer beperkt is en dat deze afdeling geen stofhinder veroorzaakt;

3.7.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de plaatsnijafdeling een geïntegreerd en onlosmakelijk deel uitmaakt van het metaalconstructiebedrijf, dat uit de geluidsstudie blijkt dat de norm wordt overschreden, dat de stopzetting van de activiteiten van de plaatsnijderij dus niet kennelijk onredelijk is en dat bovendien de activiteiten van die afdeling in open lucht gebeuren;

3.7.3. Overwegende dat in de hypothese dat de plaatsnijafdeling is vergund - hetgeen in de huidige stand van de procedure niet zeker lijkt - prima facie lijkt te moeten worden aangenomen dat deze afdeling een onlosmakelijk geheel vormt met de overige afdelingen; dat in elk geval de verzoekende partij niet stelt, laat staan aantoont, dat deze plaatsnijafdeling op zichzelf kan functioneren, zodat lijkt te kunnen worden aangenomen dat diverse onderrichtingen ook op deze afdeling sloegen; dat de verzoekende partij zelf toegeeft dat ook de plaatsnijafdeling waarvan de activiteiten zich in open lucht lijken te situeren, de geluidsnormen in lichte mate overschrijdt; dat inachtgenomen evengenoemde elementen de bestreden beslissing waar zij ook het bevel tot stopzetting van de activiteiten van de plaatsnijderij bevestigt, niet kennelijk onredelijk lijkt; dat het middel niet ernstig is;

3.8. Overwegende dat geen van de aangevoerde middelen ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan de eerste voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf juni tweeduizend en drie, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**